

اللهم صل علی محمد و آل محمد و عجل فرجهم

دستور العمل شماره (۴) اداره کل تنظیم و نظارت بر روابط کار

روسای محترم سازمان های کار و امور اجتماعی

سلام علیکم

به موجب ماده (۱۴۸) قانون کار جمهوری اسلامی ایران کارفرمایان کارگاه های مشمول این قانون مکلفند بر اساس قانون تامین اجتماعی، نسبت به بیمه نمودن کارگران واحد خود اقدام نمایند. با توجه به رویه های متفاوت مراجع حل اختلاف در اجرای ماده مذکور، و با عنایت به دادنامه شماره ۲۹-۳۰ مورخ ۱۳۸۶/۱/۲۶ هیات عمومی دیوان عدالت اداری و همچنین مصوبات کارگروه ارتقای عملکرد مراجع حل اختلاف سومین همایش معاونان و روسای روابط کار سراسر کشور در سال ۱۳۸۶، به منظور ایجاد وحدت رویه لازم است در دعاوی مربوط به ماده (۱۴۸) قانون کار به شرح ذیل عمل شود:

۱- در دعاوی مربوط به ماده (۱۴۸) قانون کار دعوت از نماینده سازمان تامین اجتماعی برای شرکت در جلسه الزامی است. بدیهی است عدم حضور نماینده مذکور مانع صدور رای نخواهد بود.

۲- با توجه به تعریف ماده (۱۲۵۹) قانون مدنی از اقرار که مقرر نموده است اقرار عبارت از اخبار به حقی است برای غیر بر ضرر خود و نظر به اینکه آثار و تکالیف مربوط به صدور رای در مورد اختلافات موضوع ماده (۱۴۸) قانون کار متوجه شخص ثالث (سازمان تامین اجتماعی) می گردد، در دعاوی موضوع ماده مذکور اخبار کارفرما به وجود رابطه کارگری و کارفرمایی و سابقه کار

شماره: _____
تاریخ: _____
پیوست: _____

کارگر اقرار محسوب نشده و نمی تواند مستند صدور رای در مورد الزام به پرداخت حق بیمه کارگر به سازمان تامین اجتماعی قرار گیرد و در این مورد لازم است برای اثبات ادعا سایر ادله اثبات مورد توجه قرار گرفته و مراجع حل اختلاف با توجه به اوضاع و احوال قضیه و مدارک و مستندات دیگر ، اقدام به صدور رای نمایند.

۳- چنانچه شکایت کارگر شامل خواسته های دیگری نیز باشد اخبار کارفرما به وجود رابطه کارگری و کارفرمایی و سابقه کار کارگر (تا آنجا که به ضرر یا موجد تکلیف برای شخص ثالث نباشد) اقرار محسوب شده و دلیل اثبات ذی حق بودن کارگر خواهد بود.

۴- صدور رای در خصوص ماده (۱۴۸) قانون کار جمهوری اسلامی ایران با توجه به مفاد آن ماده صرفا شامل الزام کارفرما به پرداخت حق بیمه کارگر بوده و تعیین میزان و نحوه پرداخت حق بیمه بر عهده مراجع حل اختلاف نمی باشد.

۵- مفاد این دستورالعمل لازم الاجرا بوده و باید بلافاصله پس از ابلاغ، به اطلاع کلیه کارشناسان و کارکنان ذی ربط رسانده شود.

شکور ابراهیمی

مدیر کل تنظیم و نظارت بر روابط کار

۴۱۱۲

اللهم صل على محمد و آل محمد و عجل فرجهم

دستور العمل شماره (۴) اداره کل تنظیم و نظارت بر روابط کار

روسای محترم سازمان های کار و امور اجتماعی

سلام علیکم

به موجب ماده (۱۴۸) قانون کار جمهوری اسلامی ایران کارفرمایان کارگاه های مشمول این قانون مکلفند بر اساس قانون تامین اجتماعی، نسبت به بیمه نمودن کارگران واحد خود اقدام نمایند. با توجه به رویه های متفاوت مراجع حل اختلاف در اجرای ماده مذکور، و با عنایت به دادنامه شماره ۲۹-۳۰ مورخ ۱۳۸۶/۱/۲۶ هیات عمومی دیوان عدالت اداری و همچنین مصوبات کارگروه ارتقای عملکرد مراجع حل اختلاف سومین همایش معاونان و روسای روابط کار سراسر کشور در سال ۱۳۸۶، به منظور ایجاد وحدت رویه لازم است در دعاوی مربوط به ماده (۱۴۸) قانون کار به شرح ذیل عمل شود:

۱- در دعاوی مربوط به ماده (۱۴۸) قانون کار دعوت از نماینده سازمان تامین اجتماعی برای شرکت در جلسه الزامی است. بدیهی است عدم حضور نماینده مذکور مانع صدور رای نخواهد بود.

۲- با توجه به تعریف ماده (۱۲۵۹) قانون مدنی از اقرار که مقرر نموده است اقرار عبارت از اخبار به حقی است برای غیر بر ضرر خود و نظر به اینکه آثار و تکالیف مربوط به صدور رای در مورد اختلافات موضوع ماده (۱۴۸) قانون کار متوجه شخص ثالث (سازمان تامین اجتماعی) می گردد، در دعاوی موضوع ماده مذکور اخبار کارفرما به وجود رابطه کارگری و کارفرمایی و سابقه کار

شماره: _____
تاریخ: _____
پیوست: _____

کارگر اقرار محسوب نشده و نمی تواند مستند صدور رای در مورد الزام به پرداخت حق بیمه کارگر به سازمان تامین اجتماعی قرار گیرد و در این مورد لازم است برای اثبات ادعا سایر ادله اثبات مورد توجه قرار گرفته و مراجع حل اختلاف با توجه به اوضاع و احوال قضیه و مدارک و مستندات دیگر، اقدام به صدور رای نمایند.

۳- چنانچه شکایت کارگر شامل خواسته های دیگری نیز باشد اخبار کارفرما به وجود رابطه کارگری و کارفرمایی و سابقه کار کارگر (تا آنجا که به ضرر یا موجد تکلیف برای شخص ثالث نباشد) اقرار محسوب شده و دلیل اثبات ذی حق بودن کارگر خواهد بود.

۴- صدور رای در خصوص ماده (۱۴۸) قانون کار جمهوری اسلامی ایران با توجه به مفاد آن ماده صرفاً شامل الزام کارفرما به پرداخت حق بیمه کارگر بوده و تعیین میزان و نحوه پرداخت حق بیمه بر عهده مراجع حل اختلاف نمی باشد.

۵- مفاد این دستورالعمل لازم الاجرا بوده و باید بلافاصله پس از ابلاغ، به اطلاع کلیه کارشناسان و کارکنان ذی ربط رسانده شود.

شکور ابراهیمی

مدیر کل تنظیم و نظارت بر روابط کار

۴۱۲

۳۷۰۲۲
۱۳۸۷/۴/۱۲

رونوشت:

جناب آقای مهندس نظری جلالی معاون محترم روابط کار عطف به دستور مورخ ۱۳۸۷/۴/۹ جنابعالی در هامش نامه شماره ۷۱۰۰/۸۹۵۸ مورخ ۱۳۸۷/۴/۳ رییس محترم هیات مدیره و مدیر عامل سازمان تامین اجتماعی برای استحضار.

اللهم صل على محمد و آل محمد و عجل فرجهم

دستور العمل شماره (۴) اداره کل تنظیم و نظارت بر روابط کار

روسای محترم سازمان های کار و امور اجتماعی

سلام علیکم

به موجب ماده (۱۴۸) قانون کار جمهوری اسلامی ایران کارفرمایان کارگاه های مشمول این قانون مکلفند بر اساس قانون تامین اجتماعی، نسبت به بیمه نمودن کارگران واحد خود اقدام نمایند. با توجه به رویه های متفاوت مراجع حل اختلاف در اجرای ماده مذکور، و با عنایت به دادنامه شماره ۲۹-۳۰ مورخ ۱۳۸۶/۱/۲۶ هیات عمومی دیوان عدالت اداری و همچنین مصوبات کارگروه ارتقای عملکرد مراجع حل اختلاف سومین همایش معاونان و روسای روابط کار سراسر کشور در سال ۱۳۸۶، به منظور ایجاد وحدت رویه لازم است در دعاوی مربوط به ماده (۱۴۸) قانون کار به شرح ذیل عمل شود:

۱- در دعاوی مربوط به ماده (۱۴۸) قانون کار دعوت از نماینده سازمان تامین اجتماعی برای شرکت در جلسه الزامی است. بدیهی است عدم حضور نماینده مذکور مانع صدور رای نخواهد بود.

۲- با توجه به تعریف ماده (۱۲۵۹) قانون مدنی از اقرار که مقرر نموده است اقرار عبارت از اخبار به حقی است برای غیر بر ضرر خود و نظر به اینکه آثار و تکالیف مربوط به صدور رای در مورد اختلافات موضوع ماده (۱۴۸) قانون کار متوجه شخص ثالث (سازمان تامین اجتماعی) می گردد، در دعاوی موضوع ماده مذکور اخبار کارفرما به وجود رابطه کارگری و کارفرمایی و سابقه کار

شماره: _____

تاریخ: _____

پیوست: _____

کارگر اقرار محسوب نشده و نمی تواند مستند صدور رای در مورد الزام به پرداخت حق بیمه کارگر به سازمان تامین اجتماعی قرار گیرد و در این مورد لازم است برای اثبات ادعا سایر ادله اثبات مورد توجه قرار گرفته و مراجع حل اختلاف با توجه به اوضاع و احوال قضیه و مدارک و مستندات دیگر، اقدام به صدور رای نمایند.

۳- چنانچه شکایت کارگر شامل خواسته های دیگری نیز باشد اخبار کارفرما به وجود رابطه کارگری و کارفرمایی و سابقه کار کارگر (تا آنجا که به ضرر یا موجد تکلیف برای شخص ثالث نباشد) اقرار محسوب شده و دلیل اثبات ذی حق بودن کارگر خواهد بود.

۴- صدور رای در خصوص ماده (۱۴۸) قانون کار جمهوری اسلامی ایران با توجه به مفاد آن ماده صرفا شامل الزام کارفرما به پرداخت حق بیمه کارگر بوده و تعیین میزان و نحوه پرداخت حق بیمه بر عهده مراجع حل اختلاف نمی باشد.

۵- مفاد این دستورالعمل لازم الاجرا بوده و باید بلافاصله پس از ابلاغ، به اطلاع کلیه کارشناسان و کارکنان ذی ربط رسانده شود.

شکور ابراهیمی

مدیر کل تنظیم و نظارت بر روابط کار

۴۱۲

۲۷۰۲۲

۱۳۸۷ / ۴ / ۱۲

رونوشت:

جناب آقای حسینی مطلق مشاور محترم وزیر و مدیر کل دفتر ارزیابی عملکرد و پاسخگویی به شکایات جهت استحضار و صدور دستور مقتضی برای نظارت بر اجرا.

شماره: _____

تاریخ: _____

پیوست: _____

اللهم صل على محمد و آل محمد و عجل فرجهم

دستور العمل شماره (۴) اداره کل تنظیم و نظارت بر روابط کار

روسای محترم سازمان های کار و امور اجتماعی

سلام علیکم

به موجب ماده (۱۴۸) قانون کار جمهوری اسلامی ایران کارفرمایان کارگاه های مشمول این قانون مکلفند بر اساس قانون تامین اجتماعی، نسبت به بیمه نمودن کارگران واحد خود اقدام نمایند. با توجه به رویه های متفاوت مراجع حل اختلاف در اجرای ماده مذکور، و با عنایت به دادنامه شماره ۲۹-۲۰ مورخ ۱۳۸۶/۱/۲۶ هیات عمومی دیوان عدالت اداری و همچنین مصوبات کارگروه ارتقای عملکرد مراجع حل اختلاف سومین همایش معاونان و روسای روابط کار سراسر کشور در سال ۱۳۸۶، به منظور ایجاد وحدت رویه لازم است در دعاوی مربوط به ماده (۱۴۸) قانون کار به شرح ذیل عمل شود:

۱- در دعاوی مربوط به ماده (۱۴۸) قانون کار دعوت از نماینده سازمان تامین اجتماعی برای شرکت در جلسه الزامی است. بدیهی است عدم حضور نماینده مذکور مانع صدور رای نخواهد بود.

۲- با توجه به تعریف ماده (۱۲۵۹) قانون مدنی از اقرار که مقرر نموده است اقرار عبارت از اخبار به حقی است برای غیر بر ضرر خود و نظر به اینکه آثار و تکالیف مربوط به صدور رای در مورد اختلافات موضوع ماده (۱۴۸) قانون کار متوجه شخص ثالث (سازمان تامین اجتماعی) می گردد، در دعاوی موضوع ماده مذکور اخبار کارفرما به وجود رابطه کارگری و کارفرمایی و سابقه کار

شماره: _____
تاریخ: _____
پیوست: _____

کارگر اقرار محسوب نشده و نمی تواند مستند صدور رای در مورد الزام به پرداخت حق بیمه کارگر به سازمان تامین اجتماعی قرار گیرد و در این مورد لازم است برای اثبات ادعا سایر ادله اثبات مورد توجه قرار گرفته و مراجع حل اختلاف با توجه به اوضاع و احوال قضیه و مدارک و مستندات دیگر، اقدام به صدور رای نمایند.

۳- چنانچه شکایت کارگر شامل خواسته های دیگری نیز باشد اخبار کارفرما به وجود رابطه کارگری و کارفرمایی و سابقه کار کارگر (تا آنجا که به ضرر یا موجد تکلیف برای شخص ثالث نباشد) اقرار محسوب شده و دلیل اثبات ذی حق بودن کارگر خواهد بود.

۴- صدور رای در خصوص ماده (۱۴۸) قانون کار جمهوری اسلامی ایران با توجه به مفاد آن ماده صرفاً شامل الزام کارفرما به پرداخت حق بیمه کارگر بوده و تعیین میزان و نحوه پرداخت حق بیمه بر عهده مراجع حل اختلاف نمی باشد.

۵- مفاد این دستورالعمل لازم الاجرا بوده و باید بلافاصله پس از ابلاغ، به اطلاع کلیه کارشناسان و کارکنان ذی ربط رسانده شود.

شکور ابراهیمی

مدیر کل تنظیم و نظارت بر روابط کار

ح ۷۰ ح
۱۳۸۷ / ۴ / ۱۲

رونوشت:

کلیه همکاران اداره کل تنظیم و نظارت بر روابط کار برای آگاهی و نظارت بر اجرا در بازرسی های ادواری از مراجع حل اختلاف .

اللهم صل على محمد و آل محمد و عجل فرجهم

دستور العمل شماره (۴) اداره کل تنظیم و نظارت بر روابط کار

روسای محترم سازمان های کار و امور اجتماعی

سلام علیکم

به موجب ماده (۱۴۸) قانون کار جمهوری اسلامی ایران کارفرمایان کارگاه های مشمول این قانون مکلفند بر اساس قانون تامین اجتماعی، نسبت به بیمه نمودن کارگران واحد خود اقدام نمایند. با توجه به رویه های متفاوت مراجع حل اختلاف در اجرای ماده مذکور، و با عنایت به دادنامه شماره ۲۹-۳۰ مورخ ۱۳۸۶/۱/۲۶ هیات عمومی دیوان عدالت اداری و همچنین مصوبات کارگروه ارتقای عملکرد مراجع حل اختلاف سومین همایش معاونان و روسای روابط کار سراسر کشور در سال ۱۳۸۶، به منظور ایجاد وحدت رویه لازم است در دعاوی مربوط به ماده (۱۴۸) قانون کار به شرح ذیل عمل شود:

۱- در دعاوی مربوط به ماده (۱۴۸) قانون کار دعوت از نماینده سازمان تامین اجتماعی برای شرکت در جلسه الزامی است. بدیهی است عدم حضور نماینده مذکور مانع صدور رای نخواهد بود.

۲- با توجه به تعریف ماده (۱۲۵۹) قانون مدنی از اقرار که مقرر نموده است اقرار عبارت از اخبار به حقی است برای غیر بر ضرر خود و نظر به اینکه آثار و تکالیف مربوط به صدور رای در مورد اختلافات موضوع ماده (۱۴۸) قانون کار متوجه شخص ثالث (سازمان تامین اجتماعی) می گردد، در دعاوی موضوع ماده مذکور اخبار کارفرما به وجود رابطه کارگری و کارفرمایی و سابقه کار

شماره: _____

تاریخ: _____

پیوست: _____

کارگر اقرار محسوب نشده و نمی تواند مستند صدور رای در مورد الزام به پرداخت حق بیمه کارگر به سازمان تامین اجتماعی قرار گیرد و در این مورد لازم است برای اثبات ادعا سایر ادله اثبات مورد توجه قرار گرفته و مراجع حل اختلاف با توجه به اوضاع و احوال قضیه و مدارک و مستندات دیگر، اقدام به صدور رای نمایند.

۳- چنانچه شکایت کارگر شامل خواسته های دیگری نیز باشد اخبار کارفرما به وجود رابطه کارگری و کارفرمایی و سابقه کار کارگر (تا آنجا که به ضرر یا موجد تکلیف برای شخص ثالث نباشد) اقرار محسوب شده و دلیل اثبات ذی حق بودن کارگر خواهد بود.

۴- صدور رای در خصوص ماده (۱۴۸) قانون کار جمهوری اسلامی ایران با توجه به مفاد آن ماده صرفاً شامل الزام کارفرما به پرداخت حق بیمه کارگر بوده و تعیین میزان و نحوه پرداخت حق بیمه بر عهده مراجع حل اختلاف نمی باشد.

۵- مفاد این دستورالعمل لازم الاجرا بوده و باید بلافاصله پس از ابلاغ، به اطلاع کلیه کارشناسان و کارکنان ذی ربط رسانده شود.

شکور ابراهیمی

مدیر کل تنظیم و نظارت بر روابط کار

۱۳۸۷/۴/۱۲

۱۴۱۲

رونوشت:

۱- جناب آقای مهندس نظری جلالی معاون محترم روابط کار عطف به دستور مورخ ۱۳۸۷/۴/۹

جناب عالی در هاشم نامه شماره ۷۱۰۰/۸۹۵۸ مورخ ۱۳۸۷/۴/۳ رییس محترم هیات مدیره و مدیر عامل

سازمان تامین اجتماعی برای استحضار.

بِسْمِ تَعَالَى

جمهوری اسلامی ایران
وزارت کار و امور اجتماعی

شماره: _____

تاریخ: _____

پیوست: _____

۲- جناب آقای حسینی مطلق مشاور محترم وزیر و مدیر کل دفتر ارزیابی عملکرد و پاسخگویی به شکایات جهت استحضار و صدور دستور مقتضی برای نظارت بر اجرا .

۳- کلیه همکاران اداره کل تنظیم و نظارت بر روابط کار برای آگاهی و نظارت بر اجرا در بازرسی های ادواری از مراجع حل اختلاف .

اقدام کننده: ظریفی - قبادی ۱۳۸۷/۴/۱۰

م. ص. ح

۱۳۸۷ / ۴ / ۱۲